

4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че начисляването на наказателна лихва в размер на 4.5 % за периодите, попадащи под действието на определенията за временни мерки, нарушава принципа на пропорционалност. Би било непропорционално жалбоподателят да се наказва чрез начисляване на лихва в размера, предвиден в член 86, параграф 2, буква б) от Правилата за прилагане, при условие че i) глобата не подлежи на принудително изпълнение и ii) юрисдикцията на Европейския съюз е постановила, че жалбоподателят не може да плати глобата или да представи подходяща банкова гаранция.

(¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3), изменен.

Жалба, подадена на 29 януари 2013 г. — Donnici/Парламент

(Дело T-43/13)

(2013/C 79/52)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Beniamino Donnici (Castrolibero, Италия) (представители: V. Vallefucio и J. Van Gysegheem, avvocati)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят твърди, че Общият съд следва да установи грубата небрежност, с която Европейския парламент е действал във връзка с приетото на 24 май 2007 г. в ущърб на жалбоподателя решение, което впоследствие е отменено от Съда и на това основание следва да разпореди на Европейския парламент предоставянето на обезщетение за имуществената и нематериална вреда, която е претърпяна или предстои да бъде претърпяна от него в резултат на тази незаконосъобразна мярка, която вреда следва да бъде определена в размер на 1 720 470 EUR или на по-малък размер, съобразно преценката на Общия съд. По-нататък жалбоподателят иска ответникът да бъде осъден да заплати разноските, таксите и хонорарите, свързани с правния спор.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят по настоящото дело, който е също жалбоподател по дела T-215/07 и C-9/08, Donnici/Парламент, иска изплащането на обезщетение за претърпените от него вреди в резултат на отказа на ответника да признае действителността на мандата му на член на Европейския парламент, който отказ впоследствие е обявен за недействителен от Съда на Европейския съюз.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, че всички установени по настоящото дело обстоятелства отговарят на предпоставките, които съгласно съдебната практика са изискуеми, за да бъде налице извъндоговорна отговорност на институциите на Съюза, и по-специално:

— противоправност на оспорваното поведение;

— реално наличие на вреда;

— причинно-следствена връзка, както и

— виновно поведение от страна на Съюза, а именно степен на обществена опасност на извършеното от него правонарушение. В тази връзка жалбоподателят твърди, че чрез решението, което е в основата на настоящото производство, ответникът е нарушил по достатъчно сериозен начин правилото, с което се цели предоставяне на права на отделни правни субекти.

Жалба, подадена на 29 януари 2013 г. — AbbVie/ЕМА

(Дело T-44/13)

(2013/C 79/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: AbbVie, Inc. (Wilmington, Съединени американски щати) и AbbVie Ltd (Maidenhead, Обединено кралство) (представители: P. Bogaert, G. Berrisch, lawyers, и B. Kelly, Solicitor)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да се отмени Решение ЕМА/748792/2012 от 14 януари 2013 г. на Европейската агенция по лекарствата, с което се предоставя достъп до документи от преписката за издаване на разрешение за пускане на пазара на лекарствен продукт, и

— да се осъди Европейската агенция по лекарствата да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че решението нарушава член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 (¹) и основното право на жалбоподателите на защита на поверителна търговска информация.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че решението нарушава член 4, параграф 4 от Регламент № 1049/2001 и принципа на добрата администрация.